

hvilket Forhold der er nedsat en Kommission til at fremkomme med Forslag, ønskes det ikke fra Regeringens Side, og jeg haaber heller ikke fra Rigsdagens, at der skal kunne gribes forstyrrende ind fra ærede Medborgeres Side, saaledes at der, naar vi en Gang, og forhaabentlig om ikke lang Tid, faa Lovforslaget frem fra Kommissionen, ikke skal være noget foregrebet. I hvert Fald gælder det foreliggende Forslag ikke mere end for 2 Aar, og jeg mener derfor, at vi kunne tage ganske stille og roligt paa det og vedtage det med den gode Begrundelse, det har faaet fra den ærede Indenrigsminister og fra de ærede Talere her i Tinget og i Tinget ovenover. Jeg tror ikke, der sker noget ved dette Forslag, hverken i Retning af at ødelægge Folkets grundlovmæssige Ret eller, som det ærede Medlem for Aalborg omtalte, for eller imod Ædrueligheden i den Tid, der gaar, indtil vi komme til en endelig Afgørelse af Spørgsmaalet. Jeg giver derfor min Tilslutning til Forslaget og takker den ærede Indenrigsminister, fordi han er kommen frem med det efter det Krav, der var rejst fra Ædruelighedskommissionen, og jeg haaber, at Forslaget maa blive gennemført.

Zahle: Det foreliggende Lovforslag, som er udgaaet fra Ædruelighedskommissionen, er, som den ærede næstforegaaende Taler udtalte i den forstandige Redegørelse, han gav for dette Forhold, kun tænkt saaledes, at det skulde tilvejebringe en saadan Tilstand, at Ædruelighedskommissionen og derefter Rigsdagen kunde forberede og gennemføre Lovforslag angaaende dette Emne uden at blive forstyrret i sine Bestræbelser derved, at mange Mennesker, naar de mærkede, at der kom en ny Lovgivning paa dette Omraade, gik hen og løste Gæstgiverborgerskab for ad denne Vej at kunne sikre sig Adgang til at drive Værtshushold i Fremtiden, ogsaa naar man havde gennemført en Lov, som sigtede til at begrænse Beværternes Antal i Fremtiden. Det, man ønsker, er blot, at de Bestemmelser, som maatte udgaa fra Ædruelighedskommissionen og senere blive godkendte i dette Ting og det andet Ting, ikke bleve eluderede.

Jeg skal overfor det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen) sige, at naar han fremhævede, at man ikke fremmede Ædrueligheden synderligt derved, at man sikrede sig, at der ikke kom en ny Gæstgiver mere i en By, tror jeg, at han

har fuldkommen Ret. Jeg tror, at de Folk, som ville drikke, finde nok et Sted, hvor de kunne komme til at købe Spiritus, hvad enten man begrænser Beværternes eller Gæstgivernes Antal mere eller mindre. Derimod vil man efter det ærede Medlems Mening kunne fremme Ædrueligheden ved at tilvejebringe Bestemmelser om, at Beværterlokaler skulle være af en vis Størrelse, skulle være lyse og gode og i det hele af den Beskaffenhed, at enhver kan gaa derind. Jeg har tidligere haft Lejlighed til her i det høje Ting at fremhæve, at jeg deler denne Anskuelse. Jeg tror, at det, man væsentligst kan gøre paa dette Omraade, er at tilvejebringe saadanne Beværterforhold, at alle de Beværtninger, der ere i en By, ere af den Beskaffenhed, at enhver anser disse Værtshuse som værende saaledes, at han kan gaa derind, og at der ikke bliver for mange Smugkroer, hvad der er det allerværste. Man maa især tage sig i Agt for at skabe en Lovgivning, som skaffer os Smugkroer i Stedet for offentlige Beværtninger, for een Smugkro er meget værre end ti offentlige Beværtninger. Dernæst maa man søge at tilvejebringe saadanne Forhold, at de Beværtninger, der er, ikke ere alt for meget klassedelte. Det, at der er Beværtninger af den Beskaffenhed, at de opmuntre til Fylderi, fremmer sikkert for en væsentlig Del Drikeriet. Dersom alle Beværtninger vare af den Beskaffenhed, at enhver kunde gaa derind, saa at Beværtningerne kom under Offentlighedens Kontrol, vilde de ikke blive Hjemsteder for Fylderi, saaledes som enkelte Beværtninger nu ere.

Jeg deler ganske den Opfattelse, som er udtalt af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, at Værtshusholderstandens Medlemmer ere lige saa hæderlige som andre Stænders Medlemmer, og at det at drive Værtshushold er et fuldkommen hæderligt Erhverv. Men ligesom der indenfor andre Stænder er uheldige Elementer, saaledes er der ogsaa indenfor Beværterstanden. Der er Folk, som gøre sig det til Levevej at søge at bringe Folk til at drikke sig fulde og lokke deres Penge fra dem i Beværtningerne, efter at de have beruset sig. Det kunde der sikkert træffes Forholdsregler imod, naturligvis ikke derved, at man sigtede Personerne — det kan man meget vanskeligt komme til —, men derved, at man traf saadanne almindelige Bestemmelser, som hindrede, at der overhovedet var Lokaler, i hvilke man kunde realisere den Slags slette Hensigter. Derfor